

WYBIÓRCZOŚĆ POKARMOWA

Czym jest?

Wybiórczość pokarmowa to utrwalone zachowanie, które polega na braku chęci do pewnych pokarmów i odmawianiu ich przyjmowania. Poza samą niechęcią wybiórczości mogą towarzyszyć konkretne objawy somatyczne, np. dławienie, wypluwanie jedzenia czy wymioty.

Jakie są przyczyny?

- zaburzenia wynikające z historii żywienia (błędy w karmieniu, wypadki towarzyszące jedzeniu pewnych pokarmów)
- zbyt wczesne wprowadzanie nieznanego dotąd smaku, sposobu podania czy konsystencji
- ograniczenia wynikające z nadwrażliwości czuciowej, np. jamy ustnej
- nadreaktywność węchowa (nieprzyjemny lub nieznaną zapach), słuchowa (twarde pokarmy są zbyt głośne podczas ich przyjmowania przez organizm) czy dotykowa (ktoś nie lubi dotykać jedzenia o danej fakturze lub konsystencji)

Terapia

Tak jak podczas wprowadzania nowych pokarmów, tak i w trakcie terapii logopedycznej trzeba być bardzo uważnym i elastycznym w przypadku pacjentów z wybiórczością pokarmową. Trzeba zwracać uwagę na to, na co dziecko jest już przygotowane, a do czego dopiero trzeba się przygotować. W przypadkach zaburzeń czucia potrzebna będzie integracja sensoryczna. Dopiero po przejściu pewnych barier można próbować wprowadzać nowe pokarmy, walczyć ze starymi nawykami i - jeśli to możliwe - zająć się terapią połykania.